

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POSDRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

Investește în oameni! FONDUL SOCIAL EUROPEAN
Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007 – 2013
Axa prioritară: 3. Domeniul major de intervenție: 3.3
Titlul proiectului: "Împună pentru integritate, responsabilitate socială și dezvoltare durabilă"
Cod Contract: POSDRU/93/3.3/S/63280

24
MAR
2012

Etică și deontologie

JURNAL DE CERCETARE ANTICORUPȚIE

ETICĂ ȘI DEONTOLOGIE

etică = 1. Știință care se ocupă cu studiul teoretic al valorilor și condiției umane din perspectiva principiilor morale și cu rolul lor în viața socială; totalitatea normelor de conduită morală corespunzătoare; morală. 2. Privitor la etică (1), de etică, bazat pe etică, conform cu etica; moral.

deontologie = 1. Parte a eticii care studiază normele și obligațiile specifice unei activități profesionale. 2. Teorie despre datorie, despre originea, caracterul și normele obligației morale în general.

Surse: Dicționarul explicativ al limbii române, ediția a II-a, Academia Română, Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan”, Editura Univers Enciclopedic, 1998; Noul dicționar explicativ al limbii române, Litera Internațional, Editura Litera Internațional, 2002;

Surse imagini: FreeDigitalPhotos.net

Dreptul de Autor (Copyright) aparține Asociației Române pentru Transparență. Toate drepturile rezervate. Orice reproducere neautorizată, publică sau privată, copiere sau plagiere, constituie încălcare a acestui drept de autor. Este permisă reproducerea acestui material doar în scopul educației personale/formării profesionale, și numai pentru acele persoane care sunt înscrise în respectivul program de pregătire al Transparency International Romania (pentru care a fost pregătit acest material). Copierea, distribuția sau împrumutarea în alte scopuri, sau scopuri comerciale este interzisă. ORICE persoană care încalca aceste prevederi va fi ținută responsabilă pentru toate prejudiciile produse (directe sau indirecte).

VALORI

cod filosofic profund internalizat care servește drept ghid pentru stabilirea obiectivelor, adoptarea deciziilor, soluționarea conflictelor și modul de comportament

PRINCIPII

enunțarea conduitelor așteptate pentru onorarea fiecărei valori

CULTURĂ DE ORGANIZAȚIE

ansamblu de valori, principii, filosofie, practici și cutume care definesc o instituție

“Un om lipsit de etică este un animal sălbatic asmuțit asupra acestei lumi.” (Albert Camus)

Etica este o ramură a filosofiei care încearcă să răspundă la întrebarea ce înseamnă un comportament moral. Ea încearcă să ne arate care sunt drepturile și responsabilitățile noastre morale, cum să decidem ce e bine și ce e rău, și, în general, cum să avem o viață mai bună prin adoptarea unui comportament moral. Ea își extrage principiile din diverse religii, culturi și filosofii din toată lumea.

Etica poate fi împărțită în trei mari categorii: meta-etica, care se ocupă cu natura judecăților morale și originile și înțelesul principiilor morale; etica normativă, al cărei obiect este conținutul judecăților morale și determinarea de mijloace practice prin care să se poată decide ce e bine și ce e rău din punct de vedere moral; și, nu în ultimul rând, etica aplicată, al cărei scop este a determina cum se poate ajunge la rezultate morale în anumite situații (ex.: avortul, eutanasia, drepturile animalelor etc.).

În cadrul acestor categorii generale pot fi identificate la rândul lor mai multe subcategorii: etica normativă, etica virtuților (ex.: stoicism, hedonism, epicureanism etc.), etica modernă (ex.: utilitarism, consecinționism, egoismul etic etc.), etica postmodernă (ex.:

antihumanism, post-structuralism, etica mașinilor etc.), etica aplicată (ex.: etica relațională, etica militară, etica în afaceri etc.), psihologia morală, etica evoluționistă și etica descriptivă.

Deontologia, cunoscută și ca etica deontologică, este o categorie a eticii care determină corectitudinea comportamentului unei persoane prin examinarea acțiunilor și a intențiilor acesteia și a cât de bine respectă aceste acțiuni și intenții un anumit set de reguli și obligații. Astfel, spre deosebire de consecinționism, care determină corectitudinea comportamentului unei persoane prin prisma consecințelor (pozitive sau negative) pe care le au acțiunile acesteia, în deontologie o acțiune poate fi considerată corectă chiar și atunci când dă naștere unei consecințe negative, atâta timp cât acțiunea în cauză respectă regula “tratează-l pe celălalt așa cum vrei să fi și tu tratat”. Atâta timp cât această regulă este respectată nu este important dacă persoana care efectuează acțiunea în cauză este sau nu virtuoasă, sau dacă intențiile cu care o efectuează sunt bune sau rele. Pentru deontologi, avem o datorie de a efectua acțiuni care sunt în mod inerent bune, fără însă ca intențiile noastre sau consecințele acțiunilor să fie în mod inerent bune sau rele.

